

كَهَيْعَصَ (1) ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا (2) إِذْ
نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا (3) قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
شَقِيًّا (4) وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا (5) يَرِثُنِي وَ
يَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَ اجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا (6) يَا
زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ
مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا (7) قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَ
كَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا (8)
قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا (9) قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
قَالَ آيَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا (10)

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ
سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا (11) يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ
بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا (12) وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَ
زَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا (13) وَ بَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ
جَبَّارًا عَصِيًّا (14) وَ سَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَ يَوْمَ
يَمُوتُ وَ يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا (15)

Kaf. Ha. Ya. 'Ain. Sad. (This is) a mention of the mercy of thy Lord to His servant Zakariya. Behold! He cried to his Lord in secret, praying: "O my Lord! Infirm indeed are my bones, and the hair of my head doth glisten with grey: but never am I unblest, O my Lord, in my prayer to Thee! "Now I fear (what) my relatives (and colleagues) (will do) after me: but my wife is barren: so give me an heir as from Thyself,- "(One that) will (truly) represent me, and represent the posterity of Jacob; and make him, my Lord! One with whom Thou art well-pleased!" (His prayer was answered): "O Zakariya! We give thee good news of a son: His name shall be Yahya: on none by that name have We conferred distinction before." He said: "O my Lord! How shall I have a son, when my wife is barren and I have grown quite decrepit from old age?" He said: "So (it will be) thy Lord saith, 'that is easy for Me: I did indeed create thee before, when thou

~~~~~
 hadst been nothing!" (Zakariya) said: "O my Lord! give me a sign." "Thy sign," was the answer, "Shall be that thou shalt speak to no man for three nights, although thou art not dumb." So Zakariya came out to his people from his chamber: He told them by signs to celebrate Allah's praises in the morning and in the evening. (To his son came the command): "O Yahya! Take hold of the Book with might": and We gave him wisdom even as a youth, and piety (for all creatures) as from Us, and purity: He was devout, and kind to his parents, and he was not overbearing or rebellious. So peace on him the day he was born, the day that he dies, and the day that he will be raised up to life (again)!

ک، ہ، ی، ع، ص۔ ذکر ہے اُس رحمت کا جو تیرے رب نے اپنے بندے ذکر پیر
 کی تھی، جبکہ اُس نے اپنے رب کو چپکے چپکے پکارا۔ اُس نے عرض کیا "اے
 پروردگار، میری ہڈیاں تک گھل گئی ہیں اور سر بڑھاپے سے بھڑک اٹھا ہے۔ اے
 پروردگار، میں کبھی تجھ سے دعا مانگ کر نامراد نہیں رہا۔ مجھے اپنے پیچھے اپنے بھائی
 بندوں کی برائیوں کا خوف ہے، اور میری بیوی بانجھ ہے۔ تو مجھے اپنے فضلِ خاص
 سے ایک وارث عطا کر دے۔ جو میرا وارث بھی ہو اور آلِ یعقوب کی میراث
 بھی پائے۔ اور اے پروردگار، اُس کو ایک پسندیدہ انسان بنا۔" (جواب دیا گیا)
 "اے زکریا، ہم تجھے ایک لڑکے کی بشارت دیتے ہیں جس کا نام یحییٰ ہو گا۔ ہم
 نے اس نام کا کوئی آدمی اس سے پہلے پیدا نہیں کیا۔" عرض کیا، "پروردگار، بھلا

میرے یہاں کیسے بیٹا ہوگا، جبکہ میری بیوی بانجھ ہے اور میں بوڑھا ہو کر سوکھ چکا ہوں؟" جواب ملا "ایسا ہی ہوگا۔ تیرا رب فرماتا ہے کہ یہ تو میرے لیے ایک ذرا سی بات ہے، آخر اس سے پہلے میں تجھے پیدا کر چکا ہوں جب کہ تو کوئی چیز نہ تھا۔" زکریا نے کہا، "پروردگار، میرے لیے کوئی نشانی مقرر کر دے۔" فرمایا "تیرے لیے نشانی یہ ہے کہ تو پیہم تین دن لوگوں سے بات نہ کر سکے۔" چنانچہ وہ محراب سے نکل کر اپنی قوم کے سامنے آیا اور اس نے اشارے سے ان کو ہدایت کی کہ صبح و شام تسبیح کرو۔ "اے یحییٰ، کتاب الہی کو مضبوط تھام لے۔" ہم نے اُسے بچپن ہی میں "حکم" سے نوازا، اور اپنی طرف سے اس کو نرم دلی اور پاکیزگی عطا کی، اور وہ بڑا پرہیزگار اور اپنے والدین کا حق شناس تھا۔ وہ جبار نہ تھا اور نہ نافرمان۔ سلام اُس پر جس روز کہ وہ پیدا ہوا اور جس دن وہ مرے اور جس روز وہ زندہ کر کے اٹھایا جائے۔

काफ़, हा, या, ऐन, साद | ज़िक्र है उस रहमत का जो तेरे रब ने अपने बन्दे ज़करीया पर की थी, जबकि उसने अपने रब को चुपके-चुपके पुकारा | उसने अर्ज़ किया, “ऐ परवरदिगार, मेरी हड्डियाँ तक घुल गई हैं और सिर बुढ़ापे से भड़क उठा है | ऐ परवरदिगार, मैं कभी तुझसे दुआ माँगकर नामुराद नहीं रहा | मुझे अपने पीछे अपने भाई-बन्दों की

बुराड़्यों का खौफ है और मेरी बीवी बाँझ है | तू मुझे अपने फजले-खास से एक वारिस अता कर दे जो मेरा वारिस भी हो और आले-याकूब की मीरास भी पाए, और ऐ परवरदिगार, उसको एक पसंदीदा इन्सान बना |” (जवाब दिया गया) “ऐ ज़कारिया, हम तुझे एक लड़के की बशारत देते हैं जिसका नाम यहया होगा | हमने इस नाम का कोई आदमी इससे पहले पैदा नहीं किया |” अर्ज़ किया, “परवरदिगार, भला मेरे यहाँ बेटा कैसे होगा जबकि मेरी बीवी बाँझ है और मैं बूढ़ा होकर सूख चुका हूँ?” जवाब मिला, “ऐसा ही होगा | तेरा रब फ़रमाता है कि यह तो मेरे लिए ज़रा-सी बात है, आखिर इससे पहले मैं तुझे पैदा कर चुका हूँ जबकि तू कोई चीज़ न था |” ज़करीया ने कहा, “परवरदिगार, मेरे लिए कोई निशानी मुक़र्रर कर दे |” फ़रमाया, “तेरे लिए निशानी यह है कि तू पैहम तीन दिन लोगों से बात न कर सके |” चुनाँचे वह मेहराब से निकलकर अपनी क़ौम के सामने आया और उसने इशारे से उनको हिदायत की कि सुबह व शाम तसबीह करो | ऐ यहया, “किताबे-इलाही को मज़बूत थाम ले |” हमने उसे बचपन ही में ‘हुक्म’ से नवाज़ा, और अपनी तरफ़ से उसको नर्मदिली और पाकीज़गी अता की, और वह बड़ा परहेज़गार और अपने वालिदैन् का हक़शनास था | वह जब्बार न था और न नाफ़रमान | सलाम उसपर जिस रोज़ कि वह पैदा हुआ और जिस दिन वह मरे और जिस रोज़ वह ज़िन्दा करके उठाया जाए |